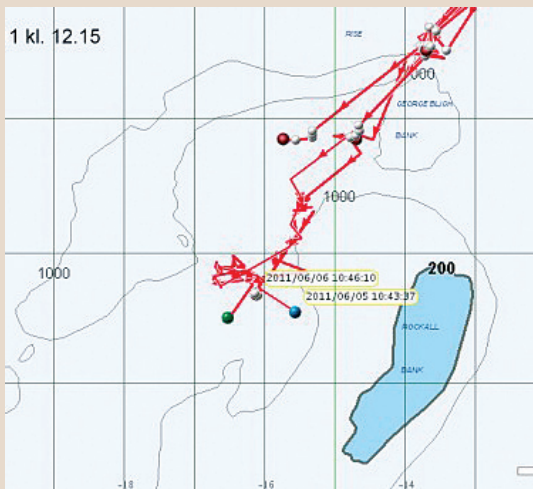

Bjarni Mikkelsen heldur, at hvalirnir býta antennurnar av, og at hetta er orsökkin til, at einki frættist

Mugu hava betri sendarar

Náttúrugripasavnið vónar at fáa eina aðra lítta grind at senda, tí lítið og einki frættist frá hvalunum, ið merktir vórðu 25. mai

Randi Jacobsen

Seinastu dagarnar er ein sendari fyri og annar eftir á merktu grindahvalunum tagnaður. Mánadagin frættist bara frá einum. Tó vantaði Náttúrugripasavnið at frætta frá tveimum sendarum, sum íslendingar góvu savninum.

Bjarni Mikkelsen, lívfrøðingur er harmur um, at sendararnir hildu so stutt. Hann hevði vónað, at teir hildu longur, tí eftir 14 døgum høvdu hvalirnir óivað vant seg við at havt teir á seg.

Reinligir

Hann er næstan sannfördur um, at hvalirnir sjálvir og við vilja hava beint fyri sendarunum. Óivað hevur tað verið so, at teir ikki hava funnið seg í at havt slíkt fremmandalikam á sær, og so hava hinir hjálpt til við at býta antennuna av.

Hetta byggir Bjarni Mikkelsen millum annað á, at hvalir altíð eru gullreinir fyri sníkar, og hildið verður, at teir reinsa hvør annan.

– Hetta gera onnur

súgdjór. Vit vistu ikki, at tað var tað sama, men líkt er til, at tað er so, sigur Bjarni Mikkelsen.

Sjálvt um sendararnir hildu so stutt, hevur Náttúrugripasavnið fingið áhugaverdar upplýsingar frá hvalunum, og nú skal hyggjast nærri at teimum.

Tvær ferðir áður hevur savnið sett sendarar á hvalir, og báðu ferðirnar fóru bólkarin norður um Føroyum. Hesin bólkurin fór vesturum.

Halda fram

Náttúrugripasavnið gevst ikki so við at seta sendarar á grindahvalir. Savnið hevur seks sendarar, klárir at seta á, liggjandi, og í summar koma ellivu nýggir sendarar aftrat til landið.

– Vit kundu hugsað okkum at merkt tvær grindir aftrat í ár, um vit sleppa tað, sigur Bjarni Mikkelsen.

Hann heldur, at tey verða noydd til næsta ár at fáa sendarar, sum eru gjørdir øðrvísi, soleiðis at hvalirnir ikki fáa bitið teir av.

Lagið verður so gott

Tað ger góðan mun at venja, siga pensjonistarnir, sum tvær ferðir um vikuna eru til venjingar á Lágargarði í Havn

Tey mæta trúliga til hvørja venjing, og tað ger teimum væl. Ein kona noyddist frammanundan at biðja onnur koyra seg, tá ið hon skuldi ørindi í býin. Nú fer hon sjálv avstað

Myndir: Jens Kristian Vang

Randi Jacobsen

Eins og tey ungu hava tilkomin og gomul folk brúk fyri at røra seg. Tað ræður um ikki at stirna.

Nøkur eldraheim í landinum hava tilboð til heima-búgvandi pensjonistar um at koma til rørsluvenjingar, og eitt av hesum heimum er Lágargarður í Havn.

Tey eru býtt upp á tvey lið. Hvørji átta á liðinum koma hagar tvær ferðir um vikuna.

Summi teirra mæta so tíðliga, at tey eta døgurða á Lágargarði. Tey flestu koma við hýrivogni, sum koyrir tey til og av Lágargarði.

Men nakrar av kvinnunum eru so mikið væl fyri, at tær koma sjálvar við bussi.

Frálíkt

Tá ið vit vitja, hita tey upp. Armarnar út frá kroppinum og innaftur, og upp og niður í stólin at sita.

– Hetta er frálíkt, og vit verða eitt sindur móð, men tað er gott fyri okkum, sum ein kona tekur til.

Ein onnur kona sigur, at hon kann prógva, hvussu væl venjingarnar gera. Áðrenn hon fór undir hesar venjingarnar, noyddust hon altíð at biðja onnur koyra seg, tá ið hon skuldi á osthúsið, til handils og aðrastani, men nú orkar hon sjálf at ganga og eisini at fara við bussinum.

– Tað hevur so nógv at siga at kunna fara út, tí annars hevði eg bara sitið inni. Nógv gomul fólk hava eisini fleiri ørindi í býnum, tí tey hava ikki heimagreiðslu.

Aftaná uppvenjingina og ein lítlan steðg, fara tey at royna seg á súkklum og øðrum venjingartólum.

Hugnaløta

Tá ið venjingin er av, fáa tey sær ein drekkamunn saman við hinum á Lágargarði, og so at gita gátur, hava spurnarkapping, bovla ella spæla boccia ella onnur spøl.

Øll eru samd um, at venjingin ger teimum væl.

– Man verður í so góðum lag av hesum. Nei, vit fáa ikki andsperru, tí vit venja bara so nógv, sum vit orka. Hon

roynir at pøsa okkum, og tað er jú gott, at hjartað fer at banka. Eingin er svimað enn.

Ein stuttur bíðilisti er til venjingartilboðið á Lágargarði. Áður gingu ár ímillum, at somu fólk kundu koma til venjingar, men síðan venjingin fyri pensjonistar byrjaði í Badmintonhøllini, er bíðilistin munandi stytur.

Onkur nevnr, at tað eisini er gott at koma á Lágargarð og síggja, hvussu lívið er í einum slíkum húsi. Øll, sum búgva á Lágargarði, eru ikki

so gomul, og har kunnu tey mæta kenningum. Gott er at síggja, hvussu gott búfólkini hava tað á Lágargarði, tí tann dagur kann koma, at tey sjálf fara hagar at búgva.